

عنوان مقاله:

تطبیق معماری بومی و اقلیم بر اساس شاخص های آسایش حرارتی مورد مطالعاتی: شهر مشهد

محل انتشار:

نهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

رودابه سلیمانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل مهم در طراحی معماری توجه به مسئله اقلیم در معماری بومی نواحی مختلف ایران است که از گذشته بسیار موردتوجه بوده است. در مطالعات مرتبط با اقلیم در معماری سازگاری بنا با شرایط اقلیمی منطقه های مختلف مورد توجه است که این مقوله باعث آسایش حداکثری انسان ها و صرفه جویی در مصرف انرژی برای کنترل هرچه بهتر شرایط می شود. برای رسیدن به آسایش حرارتی باید ویژگی های اقلیمی هر ماه را شناسایی کرد و از تدابیر معماری برای مقابله یا استفاده از آن بهره گرفت. هدف از این پژوهش، بررسی تطبیقی معماری و اقلیم بر اساس شاخص های آسایش حرارتی در معماری بومی و مقایسه موارد به کار رفته در خانه های سنتی با راهکارهای به دست آمده از شاخص های اقلیمی است. پژوهش حاضر در محدوده شهر مشهد واقع در استان خراسان رضوی انجام گرفته است. برای دستیابی به اهداف تحقیق با استفاده از فایل های با فرمت ای-پی-دبلیو، در محیط نرم افزار مشاوره آب و هوایی و مدل آسایش حرارتی اشرفی ۵۵ به بررسی شاخص های آسایش حرارتی پرداخته شده است. نتایج حاصل از نمودارها نشان داد که شهر مشهد دارای اقلیم سرد و خشک است و به لحاظ آب و هوایی، هفت ماه از سال دارای هوای سرد و کمی سرد، سه ماه راحت و دو ماه گرم است. نتایج نشان داد در مشهد به دلیل رطوبت کم و خشکی هوا استفاده از برودت تبخیری تا حد زیادی سبب تعدیل شرایط اقلیمی در طول ماه های گرم می شود. دستورالعمل های به دست آمده از شاخص ها با معماری بومی شهر در یک جهت قرار دارند، لذا استفاده از الگوهای معماری بومی به عنوان الگویی اثبات شده پیشنهاد می گردد. امید است تا نتایج این پژوهش بتواند در زمینه معماری همساز با اقلیم و ساخت بناهای جدید در این شهر مفید واقع گردد.

کلمات کلیدی:

اقلیم، شاخص های آسایش حرارتی، معماری بومی، سرد و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1592018>

